

Orde van dienst, Hervormde Gemeente Herwijnen

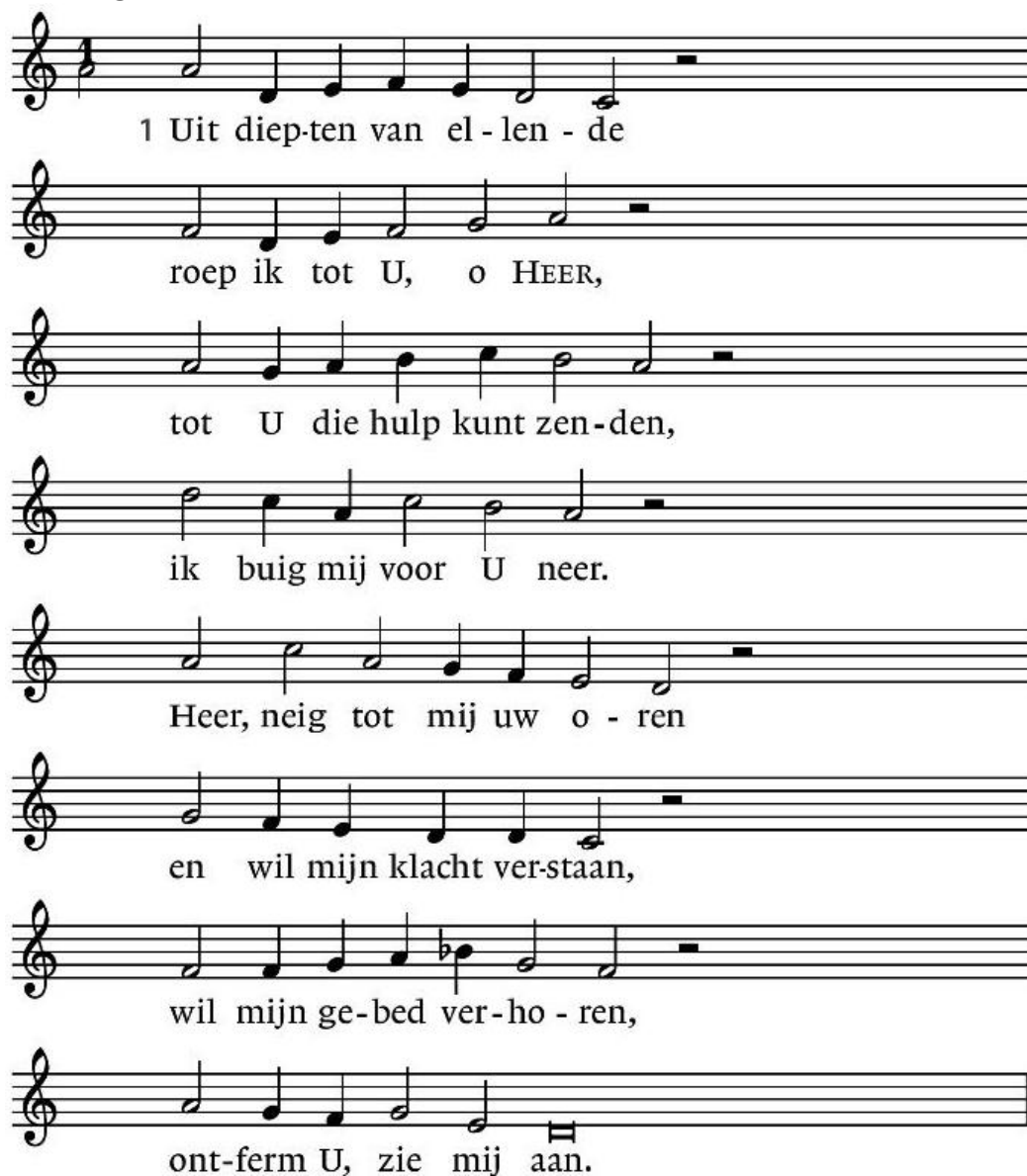
Zondag 15 juni 2025, 18:30 uur

Voorganger: Ds. H.O ter Beek

Orgelspel | Hilde Vervoorn

Welkom en mededelingen door de ouderling van dienst

Aanvangslied: Psalm 130: 1 en 3 (Weerklank)

1 Uit diep-ten van el - len - de
roep ik tot U, o HEER,
tot U die hulp kunt zen-den,
ik buig mij voor U neer.
Heer, neig tot mij uw o - ren
en wil mijn klacht ver-staan,
wil mijn ge-bed ver-ho - ren,
ont-ferm U, zie mij aan.

3 Ik blijf de HEER verwachten
en hopen op zijn woord.
Ik wacht in al mijn klachten
op Hem, tot Hij mij hoort.
Mijn ziel, vervuld van zorgen,
wacht sterker op de Heer,
dan wachters op de morgen –
de morgen, o wanneer!

Stil gebed

Bemoediging en groet

Zingen: Psalm 25: 2 en 7 (OB)

2 HEER, *ai, maak mij* Uwe wegen,
Door Uw *woord en* Geest bekend;
Leer mij, *hoe die* zijn gelegen,
En *waarheen G' Uw* treden wendt,
Leid mij *in Uw waarheid*, leer
Ijv'rig mij *Uw wet* betrachten;
Want Gij *zijt mijn heil*, o HEER,
'k Blijf U *al den dag* verwachten.

7 Gods *verborgen* omgang vinden
Zielen, *waar Zijn* vrees in woont;
't Heilgeheim *wordt aan Zijn* vrinden,
Naar Zijn *vreêverbond*, getoond.
d' Ogen *houdt mijn stil* gemoed
Opwaarts, om *op God* te letten;
Hij, die *trouw is*, zal mijn voet
Voeren *uit der bozen* netten.

Apostolische geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 56: 5 (OB)

5 Ik *roem in* God; ik prijs 't onfeilbaar woord;
Ik *heb het zelf* uit *Zijnen* mond gehoord;
'k Vertrouw *op* God, door *gene vrees* gestoord;
Wat *sterv'ling* zou mij schenden?
Ik *heb beloofd*, wanneer *G' in mijn* ellenden
Mij *bijstand* boodt, en 't *onheil af* zoudt wenden,
Tot U, o God, mijn *lofzang op* te zenden,
Door *ijver aangespoord*.

Gebed om Gods Geest

Schriftlezing: Numeri 11: 4 - 35

4. Het samenraapsel van vreemdelingen dat in hun midden verkeerde, werd met gulzigheid bevangen; daarom jammerden ook de Israëlieten opnieuw en zeiden: Wie zal ons vlees te eten geven? 5. Wij denken terug aan de vis die wij in Egypte voor niets aten, aan de komkommers, de watermeloenen, de prei, de uien en de knoflook. 6. Maar nu droogt onze ziel uit, er is helemaal niets dan dit manna voor onze ogen! 7. Het manna leek op korianderzaad en de kleur ervan leek op de kleur van balsemhars. 8. Het volk liep overal rond, verzamelde het, en maalde het met handmolens, of stampte het fijn met een stamper. Dan kookte men het in een pot en maakte er koeken van. De smaak ervan leek op de smaak van baksel in olie. 9. Telkens wanneer de dauw 's nachts op het kamp neerdaalde, daalde ook het manna daarop neer. 10. Toen hoorde

Mozes het volk jammeren, geslacht na geslacht, ieder voor de ingang van zijn tent. En de toorn van de HEERE ontbrandde hevig; ook in de ogen van Mozes was het kwalijk. 11. En Mozes zei tegen de HEERE: Waarom hebt U Uw dienaar kwaad gedaan en waarom heb ik geen genade gevonden in Uw ogen, dat U de last van heel dit volk op mij legt? 12. Ben ik soms zwanger geweest van heel dit volk? Of heb ik het gebaard, zodat U tegen mij zou kunnen zeggen: Draag het in uw schoot, zoals een verzorger een zuigeling draagt, naar het land dat U hun vaders gezwoeren hebt? 13. Waar zou ik vlees vandaan moeten halen om al dit volk te geven? Want zij jammeren tegen mij: Geef ons vlees, zodat wij kunnen eten! 14. Ik alleen kan al dit volk niet dragen, want het is mij te zwaar. 15. En als U mij zo wilt behandelen, dood mij dan toch meteen, als ik genade in Uw ogen gevonden heb, en laat mij mijn onheil niet aanzien! 16. De HEERE zei tegen Mozes: Verzamel voor Mij zeventig mannen uit de oudsten van Israël, van wie u weet dat zij de oudsten van het volk zijn en de beambten ervan. U moet hen bij de tent van ontmoeting brengen en zij moeten daar bij u gaan staan. 17. Dan zal Ik neerdalen en daar met u spreken. En van de Geest Die op u is, zal Ik een deel afzonderen en op hen leggen. Zij zullen samen met u de last van dit volk dragen, zodat u die niet zelf alleen hoeft te dragen. 18. En tegen het volk moet u zeggen: Heilig u tegen morgen, en u zult vlees eten. U hebt immers ten aanhoren van de HEERE geklammerd: Wie zal ons vlees te eten geven? We hadden het zo goed in Egypte! Daarom zal de HEERE u vlees geven, en u zult eten. 19. U zult het niet één dag eten, geen twee dagen, geen vijf dagen, geen tien dagen, en geen twintig dagen, 20. maar tot een volle maand, totdat het u de neus uit komt en u ervan walgt. Want u hebt de HEERE, Die in uw midden is, verworpen, en hebt voor Zijn aangezicht geklammerd: Waarom zijn wij eigenlijk uit Egypte vertrokken? 21. En Mozes zei: Dit volk, in het midden waarvan ik verkeer, bestaat uit zeshonderdduizend man te voet, en U zegt: Ik zal hun vlees geven en zij zullen er een volle maand van eten! 22. Kunnen dan voor hen zoveel stuks kleinvee en runderen geslacht worden, dat het voor hen genoeg zal zijn? Kunnen soms al de vissen in de zee voor hen verzameld worden, dat het voor hen genoeg zal zijn? 23. Maar de HEERE zei tegen Mozes: Is de hand van de HEERE te kort? Nu zult u zien of Mijn woord werkelijkheid voor u zal worden, of niet. 24. Mozes ging naar buiten en sprak de woorden van de HEERE tot het volk. En hij verzamelde zeventig mannen uit de oudsten van het volk en stelde hen op rondom de tent. 25. Toen daalde de HEERE neer in de wolk en sprak tot hem, en Hij zonderde een deel af van de Geest Die op hem was, en droeg dat over op de zeventig mannen, die oudsten. En het gebeurde, toen de Geest op hen rustte, dat zij profeteerden, maar daarna niet meer. 26. Twee mannen echter waren in het kamp achtergebleven. De naam van de ene was Eldad, en de naam van de andere Medad. De Geest rustte op hen – zij behoorden namelijk tot de aangeschrevenen, maar waren niet naar de tent vertrokken – en zij profeteerden in het kamp. 27. Een jongen liep snel weg en vertelde het aan Mozes, en zei: Eldad en Medad profeteren in het kamp. 28. Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, een van zijn uitgekozen jongeren, antwoordde en zei: Mijn heer Mozes, belet het hun! 29. Maar Mozes zei tegen hem: Zet u zich voor mij in? Och, waren allen van het volk van de HEERE maar profeten, dat de HEERE Zijn Geest over hen gaf! 30. Daarna trok Mozes zich in het kamp terug, hij en de oudsten van Israël. 31. Toen stak er van de kant van de HEERE een wind op en voerde kwakkels aan vanaf de zee, en verspreidde ze boven het kamp, ongeveer een dagreis naar de ene kant en een dagreis naar de andere

kant, rondom het kamp, ongeveer twee el hoog boven het aardoppervlak. 32. En het volk stond op, die hele dag en die hele nacht, en heel de volgende dag, en men verzamelde de kwakkels. Wie het minst had, had tien homer verzameld, en men spreidde ze wijd voor zich uit, rondom het kamp. 33. Het vlees zat nog tussen hun tanden, voordat het gekauwd was, toen de toorn van de HEERE tegen het volk ontbrandde, en de HEERE bracht het volk een zeer grote slag toe. 34. Daarom gaf men die plaats de naam Kibroth-Taäva, want daar hadden zij het volk dat zo gulzig geweest was, begraven. 35. Van Kibroth-Taäva trok het volk verder naar Hazeroth, en zij bleven in Hazeroth.

Zingen: Lied 258: 1 en 2 (Weerklank)

1 Wat zou ik zon-der U ge-weest zijn,
hoe zou ik zon-der U be-staan?
Ik zou ten prooi aan angst en vrees zijn
en een-zaam door de we-reld gaan.
Mijn lief-de tast-te in den blin-de.
Een af-grond lag in het ver-schiet.
En waar zou ik een troos-ter vin-den
die wer-kelijk wist van mijn ver-driet?

2 Een diepe nacht zou mij omvangen
waarna geen blijde morgen daagt.
Ik werd verteerd door wild verlangen,
door 's levens maalstroom weggevaagd.
Ik zou alleen zijn, van het heden
en van de toekomst ongewis.

Wie kan er aarden hier beneden
als er geen open hemel is?

Verkondiging: n.a.v. Numeri 11: 29

Och, waren allen van het volk van de HEERE maar profeten, dat de HEERE Zijn Geest over hen gaf!

Zingen: Psalm 57: 5 en 6 (Weerklank)

5 In U, Heer, heeft mijn hart zijn ze-ker-heid,
U wil ik lo-ven, die mij hebt be-vrijd.
Ziel, maak u op, de He-re groot te ma-ken,
gij harp en lier, toon dat gij vro-lijk zijt,
doe met uw lied het mor-gen-licht ont-wa-ken.

6 Ik breng, o Heer, voor heel de wereld eer
aan U, van wie ik zingend profeteer.
Uw gunst en trouw zijn hemelhoog verheven.
Verhef U boven alle heemlen, Heer,
uw heerlijkheid zij over alle leven!

Dankgebed en voorbede

Collecte

Slotzang: Lied 245: 1 en 2 (Weerklank)

1 Waar God de Heer zijn schre-den zet
daar wordt de mens, van dwang ge-red,
weer in het licht ge-he-ven.

Als 's He-ren woord weer-klint met macht
 wordt aan het volk dat Hem ver-wacht
 de wa - re troost ge - ge - ven.
 Zijn Geest weer-staat de val - se schijn
 en schrijft in har-ten het ge-heim
 van 's Va-ders gro - te da - den.
 Zo le-ven wij om Chris-tus' wil
 te al - len tijd ge-rust en stil
 al - leen van zijn ge - na - de.

2 O Heer, uw onweerstaanbaar woord
 drijft rusteloos de eeuwen voort
 wat mensen ook verzinnen.
 En waar de weg onvindbaar scheen
 mochten wij door geloof alleen
 de tocht opnieuw beginnen.
 Gij hebt de vaders bevrijd
 en uit het diensthuis uitgeleid
 naar 't land van melk en honing.
 Hervorm, herschep ook ons geslacht,
 opdat het door de wereldnacht
 de weg vindt naar uw woning.

Zegen

Uitgangscollecte

Orgelspel